

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συμπεράττει είδη δεκτοί πάντες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνες συναρτάων καὶ καλλιτεχνημάτων. Ἀγγελίαι μετ' εἰκόνων. Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτόνισμα παντὸς ἔθνους, προπληρωτάι.

Ἐκαστὸν φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κίβρια καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 34 καὶ ἐν τῷ Θεάτρῳ Κομωδιῶν.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8,—Ἐξωτερ. φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν οὐρανῶν. Περὶ Γεωγονίας (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Φρίκ. — Καὶ πάλιν περὶ τῆς νέας θεωρίας τῆς κινήσεως τῆς γῆς, ὑπὸ Γρ. Φιλιππάκη. — Βερνάρδος Ὀρνσταϊν, ἀρχίατρος (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Φ. Π. — Πέτρος Πέτροβιτς Νιέγκος, ἐθνικὸς ποιητὴς τῶν Μαυροβουνίων (μετ' εἰκόνας). — Ἑσαίρα ὑπὸ Θ. Τζαβέλλα. — Ἀφίλεμοι γνώσεις. — Γεωργικαὶ ἀστρολογικαὶ παρατηρήσεις ὑπὸ Φ. Π. — Αἰνίγματα. — Ἀλληλογραφία. — Παρατηρήσεις.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

ΠΕΡΙ ΓΕΩΓΟΝΙΑΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τῆς γήινης δὲ θερμότητος οὕσης μείζονος κατὰ τὴν τριτογονικὴν ταύτην περίοδον ἢ κατὰ τὴν σημερινήν, ἢ τε ζωὴς καὶ χλωρὴς ἐκείνης ἦτο πλουσιωτέρα καὶ μεγαλοπρεπέστεραι, ὑπομιμνήσκουσα ἡμῖν τὴν σημερινὴν ζωίδα καὶ χλωρίδα τῶν ἐν τῇ διακεκαυμένη νῦν ζώνῃ χωρῶν. Διότι τότε μὲν πρῶτον ἐνεφανίσθησαν γένη τινὰ τῶν παχυδέρμων, ἦτοι τὰ παλαιοθήρια, τὰ ἀνοπλοθήρια καὶ οἱ ξιφοδόοντες· ἔπειτα τὰ μακροθήρια, τὰ δεινοθήρια, οἱ μάμμουθοι μετὰ τῶν γιγαντωδῶν μελῶν· ἔπειτα οἱ κάμηλοι, οἱ ἵπποπόταμοι, οἱ βόες, οἱ ἵπποι μικρότεροι ὄντες τῶν σημερινῶν, οἱ ἐλέφαντες καὶ οἱ βινόκερω. Παρήχθησαν ἐπίσης καὶ πολλὰ γένη πιθήκων, τὰ χειρόπτερα, τὰ μαρσιποπόρα καὶ τρωκτικὰ, καὶ ἄλλα γένη καὶ εἶδη ζῶων μεγάλων καὶ μικρῶν, καὶ πλείστα εἶδη πτηνῶν καὶ ἐρπετῶν. Καὶ οὐ μόνον αἱ ἤπειροι ἀλλὰ καὶ αἱ θάλασσαί τῆς περιόδου ταύτης κατωκλήθησαν ὑπὸ πολυαριθμῶν καὶ ἀγνώστων πρότερον καὶ μετέπειτα ζῶων· τότε παρήχθησαν τὰ κητοειδῆ, τὰ δελφινειοειδῆ καὶ φαλαινοειδῆ, διάφορα τῶν σημερινῶν. Κατὰ τὴν περίοδον δὲ ταύτην ἐνεφανίσθησαν οἱ φοίνικες, οἱ βαμβοῦ, τὰ δαφνοειδῆ, τὰ μεγάλα ὄσπριοειδῆ, τὸ παλὺκαρπον, δένδρον τῆς Ν. Ἀμερικῆς, καὶ ἐν γένει πολλὰ φυτὰ ταῖς δένδρα ἀνάλογα μὲν τῶν νῦν, ἀλλ' ἀφθονώτερα καὶ πυκνότερα, προσομοιάζοντα πρὸς τὰ τῆς χλωρίδος τῆς ἀνθρακοφόρου ἐποχῆς τῆς πρώτης περιόδου.

Διότι καὶ ἡ χλωρὴ αὕτη διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἦτοι διὰ

τῆς καταβυθίσεως τοῦ ἰσχύφου καὶ τῆς πλυμμούρας βαλτωδῶν ὑδάτων, ἔδωκε γένεσιν εἰς εἶδος τι ἀνθρακος, τὸ ὁποῖον ὀνομάσθη λυγνίτης. Ὁ ξυλάνθραξ οὗτος, ἀτελής ὢν οὐδόλωσ δμοιάζει τὸν λιθάνθρακα τῆς ἀνθρακοφόρου ἐποχῆς· διότι οὗτος εἶνε νεωτερογενής, μὴ ὑποστὰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐγγείου θερμότητος, οὐδὲ τὴν πίεσιν τῶν ἐπιτεθέντων πολυαριθμῶν στρωμάτων. Οἱ λυγνίται, ὀρθότερον δὲ κλητέοι ξυλίται, τῶν ὁποίων τὰ στρώματα ἔχουσιν ἐνίοτε 20 μέτρων πυκνότητα, συνιστοῦν τὴν καύσιμον ὕλην, ἣτις χρησιμεύει,

G. H. TRINIS, PHOTO.

Βερνάρδος Ὀρνσταϊν ἀρχίατρος.

ἐξαγομένη ἤδη ἐκ διαφόρων τόπων, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν λιθανθράκων. Ἐν τοῖς ξυλίταις δὲ κατὰ τοὺς βοτανικοὺς παρουσιάζεται ὕλη τις περιέργος, τὸ ἤλεκτρον, ὅπερ εἶνε βήτινη χυθεῖσα ἐκ τῶν δένδρων τῆς περιόδου ταύτης, καὶ μεταβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ χρόνου, οὐα παρουσιάζεται. Τὴν ὕλην ταύτην τὰ κύματα τῆς Βαλτικῆς, κατατρωγούσης τοὺς ξυλίτας φέρουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὡς ἐλαφρὰν καὶ ῥίπτουν εἰς τὰς ἀκτὰς, ὁπότεν πρὸ αἰῶνων μὲν τὴν ἐμπορεύθησαν οἱ Φοίνικες, ἠκολούθησαν δὲ κατόπιν οἱ κατὰ καιροὺς κάτοικοι μέχρι τῶν ἡμερῶν μας νὰ ἐμπορεύωνται. Ἡ τελευταία δ' ἐποχὴ τῆς τριτογονικῆς ταύτης περιόδου ἐδηλώθη διὰ μεγάλων μεταβολῶν τοῦ γήινου φλοιοῦ, ὀφειλομένων εἰς τὴν πρόοδον τῆς ψυχρανσεως τῆς γήινης σφαίρας.

Διότι ἡ ψυχρανσις αὕτη στερεοποιήσασα μεγάλας ἐσωτερικὰς ἐκτάσεις ὑγρῶν ὑλῶν,

ἐπροξένησεν ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς βυτίδας ἐπενεγκούσας σχισμὰς, διὰ τῶν ὁποίων ἐξεχύνοντο ἡμίρευστοὶ ζυμώδεις ὕλαι, ἢ ἀνυφούντο ὄρη ἢ καὶ σείραι ὄρεων, παραγόμεναι διὰ τῶν σεισμῶν. Μετὰ τὴν ἀναστάτωσιν δὲ ταύτην αἱ θάλλουσαι καὶ αἱ ὠραῖσμεναι εἰσέτι εὐκρατοὶ καὶ πολικαὶ τῆς Γῆς ζῶναι διὰ τῶν τῆς ζωίδος καὶ χλωρίδος προϊόντων τῶν, ἤρξαντο ν' ἀποβάλλωσι τὴν ποικιλίαν καὶ τὸν πλοῦτόν τῶν τὰ ὀργανικὰ

κην αυτής δύναμιν και την φυγόκεντρον. Τα εἰς τὸ κέντρον της εὐρισκόμενα μόρια πιεζόμενα ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῶν μορίων παρήγαγον θερμότητά τινα, ἥτις βαθμηδὸν αὐξανόμενη ἐκ τῆς πίεσεως τοῦ αὐξανομένου πάντοτε ὄγκου τῆς μάζης κατέστησε πλέον τὸ κέντρον διάπυρον· ἐγένεον ἐν ἄλλαις λέξεσι "Ἡλιος ἐκπέμπων φῶς και θερμότητα μέχρι τῶν ὀρίων ὅπου γίνεται αἰσθητὴ ἢ ἑλιξ αὐτοῦ και συγκρατεῖ ἐνίοτε ἀραιότητα μόρια πρωτογενούς ὕλης· πέρα δὲ τοῦ σημείου τούτου ὁ "Ἡλιος πλέον εἶνε ἀφανής, μὴ διαδιδόμενον παντελῶς τοῦ φωτός αὐτοῦ.

Νῦν λοιπὸν ἔχομεν πλέον "Ἡλιον και στρεβρόμενον περὶ τὸν ἄξονά του και φωτίζοντα και θερμαίνοντα. Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη τί δύναται νὰ γεννηθῆ ἐκ τῆς περιστροφικῆς του κινήσεως.

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται, ὅτι ὁ "Ἡλιος εἶνε μάζα ὕλης πυκνοτάτης μὲν εἰς τὸ κέντρον, ἀραιουμένης δὲ καθ' ὅσον προχωροῦμεν ἐκ τοῦ κέντρον εἰς τὴν περιφέρειαν· ὁμοίως και ἡ ἑλκτική αὐτοῦ δύναμις εἶνε μὲν μεγίστη εἰς τὸ κέντρον, ἐλαττωταὶ δὲ καθ' ὅσον προβαίνομεν εἰς τὴν περιφέρειαν. Στρεβρόμενον λοιπὸν τοῦ κέντρον, ὡς εἶπον, τὰ μὲν πυκνότερα στρώματα εὐρισκόμενα βεβαίως πλησιέστερον παρακολουθοῦσι τὴν περιστροφικὴν κίνησίν του κατὰ τὸ μᾶλλον και ἤττον κανονικῶς, τὰ κατόπιν ὅμως τούτων στρώματα μὴ ἐλκόμενα μὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν ὡς ἀπέχοντα περισσότερον τοῦ κέντρον δὲν παρακολουθοῦσιν ἀκριβῶς τὴν περιστροφικὴν κίνησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπολείπονται κατὰ τι τῶν ἄλλων· τὰ κατόπιν δὲ πάλιν και τούτων στρώματα θέλουσιν εἶτι μᾶλλον ὑπολειφθῆ, και οὕτω φθάνοντες εἰς τὴν περιφέρειαν, εἰς τὰ τελευταῖα δὴλα δὴ ὄρια τῆς ἀτμοσφαιρας τοῦ ἡλίου θὰ συναντήσωμεν στρώματα ἐλάχιστον κινούμενα ἐκ τῆς περιστροφῆς τοῦ κέντρον· προχωροῦντες δὲ πάλιν εἰς μᾶλλον, ἐκεῖ ἐνθα δὴλα δὴ ἡ ἑλιξ τοῦ "Ἡλίου δὲν ἔχει φθάσει εἶτι, θὰ συναντήσωμεν τὴν τελείαν ἡρεμίαν τῶν μορίων τοῦ σύμπαντος. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ ὅλον τῆς μάζης ταύτης στρεβρόμενον ταχύτερον εἰς τὸ κέντρον ἢ εἰς τὰ ἄκρα, θέλει λάβει σχῆμα σπειροειδές, ὁμοίον κατὰ πάντα πρὸς τὸ σπειροειδὲς νεφελώμα τῶν Κώνων τῆς Θήρας. Θεωροῦμεν τοῦτο μακρόθεν, θὰ παρῶσιν αἰτῆ ὕψιν μικροῦ νεφελώματος, πυκνοῦ μὲν κατὰ τὸ κέντρον, ἀραιοτάτου δὲ εἰς τὰ ἄκρα. Ἐξάγεται ἐκ τούτων ὅτι πᾶν μόριον τῆς μάζης ταύτης εἶνε ἠναγκασμένον οὐχὶ μόνον περὶ τὴν μάζαν νὰ στρέφεται, ἀλλὰ και περὶ τὸν ἄξονά του, διότι τὰ εἰς τὸ κέντρον εὐρισκόμενα μόρια, κινούμενα ταχύτερον τῶν ἐπ' αὐτῶν, προστρέβονται πρὸς ταῦτα και δίδουσιν οὕτως εἰς ἕκαστον μόριον περιστροφικὴν κίνησιν, οὕτω και τὰ κατόπιν μόρια εἰς τὰ ἐπ' αὐτῶν και οὕτω καθ' ἑξῆς. Καὶ οὕτως, ἐν ᾧ τὸ σύνολον τῆς μάζης στρέφεται περὶ τὸν ἄξονά της και ἕκαστον μόριον ἀκολουθεῖ τὴν κίνησίν της, στρέφεται δὲ συγχρόνως και περὶ τὸν ἄξονά του ὑπὸ γενικωτέρων δὲ ἑκφρασιν ἐκφραζόμενοι, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι πᾶν μόριον θεωρεῖται και ὡς εἰς πλανήτης.

Πρὸς περισσότεραν κατάληψιν, ἂς παρακολουθήσωμεν πάσας τὰς κινήσεις ἐνὸς μορίου τῆς μάζης.

Εἶδομεν, ὅτι πᾶν μόριον παρακολουθεῖ τὴν περιστροφὴν τῆς μάζης τοσοῦτω βραδέως, ὅση μᾶλλον ἀπέχει τοῦ κέντρον. Εἶδομεν συγχρόνως ὅτι πᾶν μόριον στρέφεται και περὶ τὸν ἄξονά του, πρὸς δὲ ὅτι ἡ ἑλιξ εἶνε πάντοτε μεγαλύτερα τῆς φυγόκεντρον δυνάμεως. Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ἂς παρακολουθήσωμεν, ὡς εἶπον, πάσας τὰς κινήσεις τῶν μορίων. Ἄς λάβωμεν διὰ τούτου ἓν μόριον εὐρισκόμενον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ "Ἡλίου· τὸ μόριον τοῦτο λοιπὸν παρακολουθεῖ τὴν περιστροφὴν τῆς μάζης, στρεβρόμενον συγχρόνως και περὶ τὸν ἄξονά του, ἀλλ' ἐν ᾧ περὶ τὸν ἄξονά του στρέφεται, ἡ ἑλιξ τοῦ κέντρον τοῦ "Ἡλίου ἀνωτέρα, ὡς εἶπον, τῆς φυγόκεντρον φέρει κατὰ τι τὸ μόριον πλησιέστερον πρὸς τὸ κέντρον· ἔξακολουθοῦν λοιπὸν οὕτω τὸ μόριον τὴν περιστροφὴν τῆς μάζης φέρει συγχρόνως και πρὸς τὸ κέντρον μὲ αὐξανούσαν ταχύτητα. Ὄταν δὲ φθάσῃ εἰς τὸ κέντρον, ἐὰν ἡ

φυγόκεντρον δύναμις, ἥτις ἀναπτύσσεται ἐκ τῆς ἑλλείψεως, ἢν διαγράφει τὸ μόριον και ἡ κτηθείσα ταχύτης τὴν ὅποιον ἀπέκτησεν ἐκ τῆς αὐξούσης ταχύτητος εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ ἀντιστῆ εἰς τὴν ἑλιξ τοῦ "Ἡλίου, θὰ διέλθῃ πλησίον τοῦ ἡλιακοῦ κέντρον και θὰ ἀκολουθῆσῃ νὰ διαγράψῃ τὴν τροχιάν του μὲ ἐπιβραδύνουσαν ἤδη ταχύτητα, ἕως οὐ καταναλώσῃ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν κτηθείσαν ταχύτητα, ὅποτε πάλιν θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρὸς τὸ κέντρον πορείαν του μὲ αὐξανούσαν ταχύτητα και οὕτω καθ' ἑξῆς· ἐὰν ὅμως τὸ μόριον δὲν ἔχῃ ἀπαιτούμενον ὄγκον και πυκνότητα διὰ νὰ ἀναπτύξῃ φυγόκεντρον δύναμιν και κτηθείσαν ταχύτητα, θὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ "Ἡλιακοῦ κέντρον.

Ἄς παρακολουθήσωμεν πάλιν τὸ αὐτὸ μόριον και ὑπὸ ἄλλην ὄψιν· ὅταν ἀναχωρῆ ἐκ τῆς περιφέρειας τοῦ "Ἡλίου και προχωρῆ πρὸς τὸ κέντρον. Ὄταν ἀναχωρῆ ἐκ τῆς περιφέρειας εἶνε ἐν και μόνον ἀπλοῦν μόριον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἅπαντα τὰ μόρια τοῦ "Ἡλίου κινοῦνται μὲ περρισοτέραν ταχύτητα, ἄλλα δὲ μὲ ὀλιγωτέραν, ἀνὰ πάσαν στιγμὴν συγκρούεται μετ' ἄλλων μορίων και ἰνοῦται μετ' αὐτῶν, ἀποτελοῦν οὕτως οὐχὶ πλέον ἀπλοῦν μόριον ἀλλ' ὀλόκληρον μάζαν· ὅταν λοιπὸν θὰ φθάσῃ εἰς τὸ κέντρον τοῦ "Ἡλίου θὰ ἦνε ὀλόκληρος μάζα κατὰ τὸ μᾶλλον και ἤττον πυκνή. Ἐὰν λοιπὸν, ὡς εἶπομεν, κατορθωθῆ και δὲν πέσῃ εἰς τὸ κέντρον τοῦ "Ἡλίου, εἰς τὴν δευτέραν τροχιάν τὴν ὅποιαν θὰ ἐκτελέσῃ θὰ εἶνε εἶτι πυκνότερον, διότι θὰ συναντηθῆ κατὰ τὴν πορείαν του μετ' ἄλλων εἶτι μορίων, και οὕτω θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν του διὰ παντός. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὅσον ἡ μάζα αὐτὴ ἀποτελεῖται ἐξ ὀλιγωτέρων μορίων και εὐρίσκειται εἰς ἀερώδη κατὰστασιν, τοσοῦτω διαγράφει και μεγαλειότεραν ἑλλειψιν, και εἰς τὴν κατὰστασιν ταύτην θεωρεῖται ὡς κομῆτης· καθ' ὅσον δὲ πυκνοῦται και ἔρχεται εἰς τὴν στερεάν κατὰστασιν και ἀποκτᾷ μεγαλειότεραν φυγόκεντρον δύναμιν τοσοῦτον ἡ διαγραφόμενη ἑλλειψις ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς κύκλον και τότε πλέον εἶνε πλανήτης. Καὶ οὕτως ἐξακολουθεῖ πλέον πάσας τὰς κινήσεις του μὲ ὅσα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 12 και 13 φύλλα τοῦ περιοδικοῦ τούτου συγγράμματος.

Ἐξ ὅσον λοιπὸν ἕως τῶρα ἐλέχθησαν, ἐξάγεται ὅτι πάντες οἱ πλανῆται τοῦ πλανητικοῦ συστήματος ἡμῶν εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαιρας τοῦ "Ἡλίου, ἤτοι ἐν αὐτῷ τῷ "Ἡλίῳ. Ὅτι τοῦτο εἶνε ἀληθές, δύναται νὰ ἀποδειχθῆ ὅταν ὑπολογίσωμεν ὅποιον πυκνότητα και ὅποιον βάρος ἔχει ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς. Ὑπολογίζοντες λοιπὸν αὐτὴν θὰ εὐρωμεν ὅτι διὰ νὰ μείνῃ αὐτὴ ἀβαρῆς ἐκ τῆς ἑλλείψεως τῆς Γῆς πρέπει νὰ ὑπερβῶμεν τὰ ὄρια τῆς Σελήνης. Ὑπολογίζοντες οὕτω και τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ "Ἡλίου, ἀναλόγως τοῦ ὄγκου του πρέπει νὰ ὑπερβῶμεν κατὰ πολὺ τὴν ἀπόστασιν τοῦ Ποσειδῶνος διὰ νὰ μείνῃ ἡ ἀτμόσφαιρα αὐτοῦ ἀβαρῆς ἐκ τῆς ἑλλείψεως τοῦ "Ἡλίου.

Τοιαύτη περίπου ἡ θεωρία μου, τὰς ἐπὶ τῆς ὁποίας κρίσεως τῶν εἰδημόνων θέλω ἀποδεχθῆ μετὰ χαρᾶς και μετ' εὐγνωμοσύνης.

Γρ. Φελιππάκης.

ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ ΟΡΝΣΤΑΙΝ

ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ

Τὸ κατωτέρω περιουδάστον ποιημάτων ἀπήγγειλεν ἐσχάτως κατὰ τὴν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην τελευταίαν περιουδάσταν του, ἐν τῷ Ἀνθρωπολογικῷ Συνεδρίῳ τῶν γενομένων κατὰ τὴν 6-9 Αὐγούστου ἐν Ἀννοδέρω ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἐξ ἐπιστημόνων ἀκροατηρίου, ὁ ἡμέτερος σεβαστός και γερὰρὸς συνεργάτης κ. Βερνάρδος Ὀρνσταῖν, ἀρχίατρος.

Τὸ ὀλιγόστιχον τοῦτο ἀξιόλογον ποιῆμα, ὅπερ ἀνα-

δημοσιεύομεν γερμανιστί, ὅπως ἀπήγγελλθη, ἐκ φόβου μὴ μεταβάλωμεν ἐπ' ἐλάχιστον αὐτό, ἐπιβεβαιῶ τὴν πλήρη ὀρθότητα τοῦ ρητοῦ ἐκείνου τοῦ σοφοῦ Κοραῆ ἀποφθεγαμένου:

Τίς ὀλίγον τίς πολὺ
"Ὅλοι εἰμεθα τρελλοί.

»Alle sind wir Thoren,
Die wir hiernieden vom Weibe geboren.«

ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΩΙΤΣ ΝΙΕΓΚΟΣ

Ὁ τέταρτος Ἐκκλησιαστικὸς Ἀρχηγὸς και μέγας Ἐθνικὸς Ποιητὴς τῶν Μαυροβούνων (1830-1851).

Die Welt ist doch ein grosses Narrenhaus,
Worin sich munter tummeln Mensch und Thier,
Bein Menschen scheint ewig der Narr heraus,
Ist doch sein drittes Wort i c h oder m i r.

Mag er wie der stolze Pfau sich brüsten,
Spiel' er den Bescheidenen wie der Lump,
Mag nach grossem Reichthum ihn gelüsten,
Oder ess' und trinke er nur auf Pump.

Mag er erst drein schauen oder lachen,
Des Pudels wahrer Kern bleibt immerdar,
Dass bei ihm im Traume wie im Wachen,
Verstellung stets sein Motto ist und war.

Sagt! Ist's etwa mehr als Fastnachtsspiel,
Wenn das Gesetz der Menschentödtung wehrt?
Hat es vielleicht Sinn, zeugt es von Gefühl,
Wenn die Geschichte den als Helden ehrt,

Der seines Gleichen kalt zur Schlachtbank führt,
Um des gepriesenen Lorfeers willen,
Und den es schier zu hellen Thränen rührt,
Wenn die Massengräber sich dann füllen?

Genug! Seit des Menschen I c h erwachte,
Seit Luthers Lehre man in Worms verpönt,
Seit man Darwins Daseinskampf verlachte,
Der weder Gott noch Gottes Wort verhöhnt,

War und ist die Welt doch ein Narrenhaus,
In der es saiten Füchsen wohlgefällt.
Doch fragt einmal den Hungerleider aus,
Was er von diesem Paradiese hält?

Κατὰ δὲ τὴν ἐκ Μονάχου διάβασίν του ὁ κ. Β. Ὀρνσταῖν ἐτέλεσε μνημόσυνον, τῆ Κυριακῆ 8 Ὀκτωβρίου παρελθόντος, ἐν τῇ ἐκεῖσε Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ τοῦ αἰοδίου Ὀθωνος, Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος· ἐν ᾧ παρέστησαν ἅπαντες οἱ Ἑλληνες και φιλέλληνες. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἐστήθη κενοτάφιον κεκοσμημένον διὰ κλάδων και ἀνθέων. Ἐνθεν δὲ και ἐνθεν αὐτοῦ ἦσαν ἀνηρητημένα ἢτε Ἑλληνικὴ και ἢ Βαυαρικὴ σημάται. Ἐπὶ τοῦ κενοταφίου ἐν ᾧ ὑπῆρχον δύο χρυσοὶ δίσκοι περιέχοντες ὁ μὲν στίον ὁ δὲ ἄρτον, τὰ σύμβολα τῆς αἰωνιότητος και διαρκείας, κατετέθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὀρνσταῖν στέφανος δάφνης μετὰ κυανολεύκων λαμπρῶν ταινιῶν περιεδεμένος.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ Σεβ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μελέτιος Σακελαρόπουλος ἐστή ἔμπροσθεν τοῦ κενοταφίου και ἀνέγνωσε τὰς ἐπιμνημοσύνας εὐχὰς τοῦ χοροῦ ἐξόχως ψάλλοντος καταγκτικώτατα τούς καταλλήλους ἐκκλησιαστικὸς ὕμνος.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

248 Αίνιγμα

Ἐξ ἑνὸς γράμματ' ἀναγνώστα τόνομά μου συγκροτοῦσι
τοῖς πᾶσι εἶμαι τιμαλφές καὶ μὲ γλυκοφιλοῦσι
στὸ ὄνομά μου ὀρκίζονται μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
ἀνευ ἐμοῦ εἶν' ἄχρηστα τῆς φύσεως τὰ κάλλη,
κίαν τὸ δευτέρον μου γράμμα ἀπ' τὴν θέσιν του πετὰ τῆς
εὐθὺς ἀλλάζω ὄνομα ἀλλὰ διόλου μὴ τρομάξῃς
τότ' ἐρευνήσον νὰ μ' εὕρῃς εἰς ἐρήμους φίλε τόπους
ὅπου σύνεφ' ἀπὸ ἄμμο καταστρέφουν τοὺς ἀνθρώπους
κ' ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ φάσει ἂν τὸ πρῶτον μ' ἀφαιρέσῃς
κί' ἀριθμὸν αὐτοῦ στὸ τρίτον ἕνα πι εἶν προσθέσῃς,
καὶ τὸ τέταρτον τονίσῃς χωρὶς ποσῶς νὰ φοβηθῇς
νέον ὄνομα καὶ πάλιν ἐμπροσθέν σου θὰ νὰ ἰδῇς
δηλοῦν ὄπλον τι ἀρχαῖον γνωστὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ
πλὴν θὰ μ' εὕρῃς, ἀναγνώστα, ἐρευνῶν καὶ τὰ μουσεῖα
Ἐμπρὸς λοιπὸν εἴμ' εὐκόλον καὶ σπεῦσον νὰ μὲ λύσῃς
Καὶ εἰάν τὸ κατορθώσῃς λουκούμια θὰ κερδίσῃς

Σῆρος 7 9)βρίου 1893.

Γεώργ. Μ. Καμπάνης

249 Αίνιγμα.

Εἶμαι τὸ τέκνον τὸ γλυκὸ τῶν θελητικῶν χειλέων
Καὶ δίδω πᾶσαν ἡδονὴν καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν
Ὅσαίς ἐμὲ δρέπετε, ὡς ἄνθεμον ὄρατον,
Εἰς τὴν ἀθάνατον καὶ χρυσὴν τῆς ἡθῆς ἡλικίαν.
Εἶμαι γλυκὸν, εὐφρόσυνον, αἰδῆμον καὶ εὐώδες,
Ἐνίοτε παράφορον καὶ λαμυρὸν, πυρῶδες.
Ἀρχὴν δὲν εἶδον πάποτε νὰ ζῆσω πολὺ μέλλω
Εἰς τὴν ζωὴν σας πάντοτε θὰ σας δωρῶ φιλίαν
Εἰς τὴν ἡδὴ τοῦ βίου σας θυμῆρες θ' ἀνατέλλω.
Καὶ ὅταν θὰ κατέλθῃτε τοῦ τάφου τὴν σκοτίαν
Γλυκὸν καὶ τότε καὶ ἀγνὸν θὰ ἔλθω παραχρῆμα
Ἴνα ἡδύνω ἰλαρὸν τὸ εἰμαρτὸν σας μνήμα.

Α. Γ.

(Τῇ λυσάσῃ πρώτῃ δεσπαινίδι προσφέρομεν ἑώραν τὸ αἰνι-
τόμενον).

ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ 21 ΦΥΛΛΩ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

237 Αίνιγμα.

Κρήνη (Τσομεῖς) πόλις τῆς Ἐρυθραίας—κρήνη=βρύας—κρή-
νοι=ἄνθος—Κρήνη=νῆσος ἔχουσα τὸ ὄρος Ἴδη.
Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Ν. Καρακασόπουλος ἐκ Σύρου, καὶ ὁ Ζευ-
γώλης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Μ. Κοκκινάκης ἐκ Φαρσάλων, ὁ κ. Γ.
Τσίμας ἐκ Καλαβρυτῶν, καὶ ὁ κ. Γ. Σ. Καζιάνης ἐξ Ἀθηνῶν.

238 Αίνιγμα.—Φωκίων—κίον.

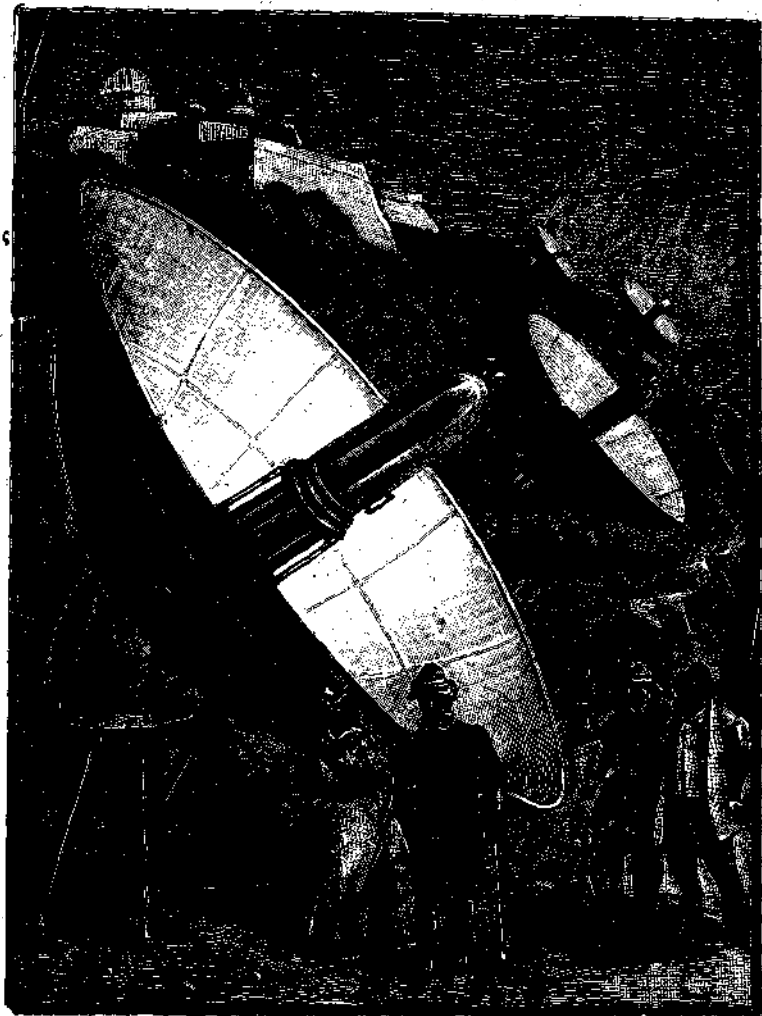
Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Π. Γιωτόπουλος ἐκ Κερκύρας, ὁ κ. Α. Ζευ-
γώλης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Μ. Κοκκινάκης ἐκ Φαρσάλων, ὁ κ. Σ.
Σπάνιας ἐκ Ραφάνης, ὁ κ. Γ. Τσίμας ἐκ Καλαβρυτῶν, καὶ ὁ κ.
Γ. Σ. Καζιάνης ἐξ Ἀθηνῶν.

239 Αίνιγμα.—Ἀλέκτωρ—Ἐκτωρ.

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Π. Γιωτόπουλος ἐκ Κερκύρας, ὁ κ. Ν. Καρα-
κασόπουλος ἐκ Σύρου, ὁ κ. Α. Ζευγώλης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Μ.
Κοκκινάκης ἐκ Φαρσάλων, ὁ κ. Σ. Σπάνιας ἐκ Ραφάνης, ὁ κ. Γ.
Τσίμας ἐκ Καλαβρυτῶν, καὶ ὁ κ. Γ. Καζιάνης ἐξ Ἀθηνῶν.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ."

Α. Κ. Νέα Ἐφεσον. Ἐπιστολὴ εἰλήθη. Σᾶς ἀπηγγέσαμεν. Στεί-
λατε φρ. 10 διὰ παραγγελίαν σας.—Κ. Σ. Καβάλλαν, Συνεστημένη
ἐλήθη. Ἐνεγράφητε. Ἀποδείξιν μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας σᾶς
ἀπεστείλεμεν.—Π. Δ. Ἀμφισσαν. Συνδρομὴ σας ἐλήθη. Εὐχαρι-
στοῦμεν.—Ν. Π. Κ. Γαεστί. Συνδρομὴ σας ἐλήθη. Εὐχαριστοῦ-
μεν. Ταχυδρομικῶς λαμβάνετε ἀποδείξιν.—κ. κ. Κ. Χ. καὶ Ν. Π.
Καλάμας. Σᾶς ἐνεγράψαμεν ἀμφοτέρους ἀπὸ 15 8βρίου.—Γ. Τ.
Καλαβρυτᾶ. Συνδρομὴ σας ἐλήθη. Ἀποδείξιν ἐν παρόντι φύλλῳ.
—Α. Δ. Ηελοῦαν. Ἐχετε δίκαιον. Συγγνώμην καὶ εὐχαριστοῦ-
μεν.—Μ. Α. Σ. Δίθρη. Ἐχει καλῶς, στείλατε συνδρομὴν σας.—
Δ. Θ. Ρουχοτοῦκιον. Δελτάριον ἐλήθη, ἔχει καλῶς, ἀναμένομεν,
Ἐνεκα τῶν καθάρσιων βραδύτης ἤτις ὀλονὲν τακτοποιεῖται.—Α. Δ.
Σ. Μεγάλα Κεμπίρ. Ἐπιστολαὶ σας ἐλήθησαν, προσεχῶς γράφο-
μεν.—Θ. Κ. Σεβαστοπόλιν. Ἀναμένομεν ὡς γράφετε, καὶ πι-
στεύομεν νὰ διατηρηθῶσιν καὶ ἐφεξῆς.—Β. Α. Ἀ. Stoenesci. Διορ-
θώσατε διεθυσθῆναι σας, φύλλα ἀπεστάλησαν.—Α. Ἐ. Φάρβαλα.
Πιστεύω νὰ λαμβάνετε ἤδη τακτικῶς τὰ φύλλα.—Α. Κ. Λευκω-
σίαν, Ζητούμενοι ἀριθμοὶ σας ἀπεστάλησαν.

ΟΙ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ
ΥΠΟ ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΩΡΙΜετάφρασις: ΔΙΟΝ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ἐκδότης Η. Ζανουδάκης

Ἐκδοσις πολυτελεστάτη μετὰ 100 εὐρωπαϊκῶν εἰκόνων.

Ἐσχάτως ἤρξατο ἡ ἔκδοσις τοῦ περισπουδάστου τούτου
ἔργου, ἐν ᾧ συνδέεται ἡ ὑψίστη ποίησις μετὰ τῆς ὑψίστης
ἐπιστημονικῆς σπουδαιότητος, καὶ δι' οὗ ἐκτυλίσσεται σύμ-
πασα ἡ γιγαντιαία πρόοδος τῆς συγχρόνου ἀναδιφάσεως
τῶν μεγαλειῶν τῆς Φύσεως, ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν Οὐρανῶν
καὶ ἡ ἀνά τὸ Σύμπαν διακεχυμένη ζωὴ καὶ κίνησις. Ἐν
αὐτῷ δὲ ἀναπαρίσταται ὡς ἐν κατόπτρῳ ἡ καταπληκτικὴ
πρόοδος ἐν ἣ ἐφθάσε σήμερον ἡ ἀνθρωπότης.

Τὸ ὅλον ἔργον ἀπαρτισθῆσεται ἐκ 40 φυλλαδίων, μετὰ
2—3 εἰκόνων ἑκαστον, οὗτινος ἡ τιμὴ ὠρίσθη δρ. 3,50 διὰ
τὸ ἐσωτερικόν, καὶ φρ. 3,50 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο ΕΡΜΗΣ

ΜΙΧ. Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ Ὁδὸς Σταδίου 38

P. DECHARME

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδη-
μίας καὶ τοῦ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπου-
δῶν Συλλόγου.

Μετάφρασις ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Μ. ΚΑΡΑΛΗ

ΤΙΜΑΤΑΙ ἄдетος δρ. 12

χρυσόдетος διὰ δῶρον τοῦ νέου ἔτους » 16

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν φρ. 16

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν 1 δρ. ἐπὶ πλέον διὰ ταχυδρ.
ἔξοδα.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ.